

La setmana

DEL 14 AL 20 DE FEBRER

GIRONA
Dilluns 7. Palau de Fires. Fira-rebaixa. 112 expositors de diversos sectors. Informació al telèfon 972-419100

PERPINYÀ
Dijous 10. 21.30. Al Teatre Municipal de Perpinyà. Jazz. Concert a carrec del grup del bateria Roy Haynes.

MATARÓ
Dimarts 8. 20 h. Òmnium Cultural. Xerrada sobre Les Illes, amb Isidor Marí.

MANRESA
Divendres 11. 20 h. Sala La Plana de l'Om. Conferència "L'ensenyament de la guerra. Pau i no violència". Per Anna Bastida.

BARCELONA
Dimecres 9. 21 h. Al Palau d'Esports. Actuació del grup Nirvana. Preu de l'entrada 3.000 pessetes.

CASTELLÓ
Dimecres 9. 22 h. Sala Pictograma. C/Gaibel, 8. Tertúlia amb

Francesc Parcerisas. Escriptor del mes de febrer.

VILANOVA I LA GELTRÚ
Dijous 10. Dijous Gras. Xatonada a la nit. A la tarda, batalla de merengues pels carrers de la ciutat.

VALÈNCIA
Dimecres 9. 20.15 h. Palau de la Música. Sala A. Concert de la Filharmònica d'Israel, dirigida per Zubin Metha. Obres de Brahms.

PALMA
Dilluns 7. 19 h. Plaça del Rosari. Acte d'homenatge a les Germanies de Mallorca. Ofrena floral i lectura de diversos poemes.

CARLET
Dijous 10. 22 h. A l'Associació Cultural Sant Remo, c/ Major 7. Debat sobre el funcionament de la central nuclear de Cofrents.

ALACANT
Fins el 18 de febrer. Sala d'Exposicions de la CAM. "Joan Fuster: els dies i els treballs". Informació al telèfon 96-592 60 72.

EIVISSA
Dimarts 8. 20 h. Centre cultural Sa Nostra. Presentació del sisè número de la revista *Tehp*. Editada per Pitius.

Podeu enviar les vostres convocatòries al fax 93-323 35 41

LILENHAMMER

Dissabte 12. Cerimònia Inaugural dels Jocs Olímpics d'Hivern. Retransmissions televisives per Eurosport, TVE i France 2

PARÍS

Fins dimecres 9. Al Parc de La Vilette. Expolangues. Informació al telèfon 1-49532760.

BONN

Fins el 24 d'abril. Kunst und Ausstellungshalle. Bunuel. Exposició i projecció de pel·lícules.

TENERIFE

Dimarts 8 a les 21 h. Elecció de la reina del carnaval. Les festes s'inspiren en el mite de l'Atlàntida.

LONDRES

Fins el 14 de febrer. National Post Museum. Exposició de la col·lecció de segells de Freddie Mercury.

PRAGA

Dijous 10. Ctvrtky v Mestske Knihovne. Recital del grup de música antiga Hradistan.

Algèria dins del túnel

Antoni Reig analitza el carreró sense sortida en el qual es troba aquest país del Magrib, pocs dies després de l'elecció del nou president algerià.

El diari pro-governamental *El Moujahid* deia fa uns dies que Algèria es troba dins d'un túnel i cal afegir que, de moment, no se'n veu la sortida. Amb la presa de possessió, el passat 31 de gener, del general Lamine Zéroual com a sisè president del país molts hi han vist un inici de solució a la crisi, però la realitat és que el problema no està en l'home que dirigeixi l'estat, sinó en els principis que cal canviar perquè la convivència pacífica torni a ser possible. En els últims anys, per afrontar la crisi política, econòmica i religiosa que pateix Algèria s'ha aplicat una repressió ferotge.

Només en un any els tribunals militars han emès 368 sentències de mort i 26 activistes islàmics han estat executats. La policia actua amb la cara tapada i el poble els hi ha posat el sobrenom de *ninja*.

Aquests *ninja* tenen dret a arrestar i engarjolar qualsevol sospitós, tenen carta blanca per a actuar. A les comissaries, segons que diuen, es tortura i es produeixen execucions sumàries. Tanmateix la repressió no ha aportat la solució a la crisi política i, per tant, només queda el diàleg amb el moviment fonamentalista, estructurat políticament al voltant del Front Islàmic de Salvació (FIS).

Ara bé, el diàleg implica el trencament amb els homes i les pràctiques del passat i representa que la classe militar governant (formada a l'ex-Unió Soviètica) perdi els seus privilegis. I aquí rau la incògnita sobre si el president general Zéroual podrà dur a terme el procés negociador, ja que representa sols una part de les forces armades i hi ha sectors, encapçalats pel ministre de l'Interior, coronel Saadi, dits "eradicadors" (partidaris d'eradicar el fonamentalisme) que no semblen disposats a acceptar cap mena de pacte amb els islamistes que els comporti determinats perjudicis. Cal recordar que el president Budiaf, un polític civil íntegre, va ser assassinat quan, segons sembla, va decidir no seguir la línia marcada pel poder a l'ombra.

El president general Zéroual deplorava el passat 16 de gener "la feblesa d'un sistema que ha permès el sorgiment d'un corrent ideològic parasitari" (l'islamista) i reconeixia un "trencament efectiu amb els comportaments i mètodes de gestió del passat". L'última setmana de gener es reconeixia oficialment l'existència de contactes de les autoritats amb el FIS, inclòs el seu president Abassi Madani.

Aquest inici de diàleg ha de continuar per veure les intencions del FIS respecte a una eventual participació en el Consell Nacional de Transició (organisme oficial de caràcter legislatiu) que serà creat dins dels pròxims mesos. Però igual que la cúpula està dividida en sectors i tendències, el moviment islamista no es unànime respecte a l'activitat armada, i grups com el GIA (Grup Armat Islàmic) s'oposen a qualsevol mena de diàleg amb l'actual règim i, per tant, poden efectuar una escalada d'assassinats per sabotejar els contactes

Dirigents del FIS. Tenen contactes amb el Govern algerià.

Des del gener del 1993...

26	Activistes islàmics executats
368	Sentències de mort dictades
28	Estrangers assassinats en accions terroristes (des del setembre 1993)

govern-FIS. El GIA ha estat autor de la mort d'uns quants estrangers. En total, des del setembre del 1993, han estat morts 28 estrangers. L'últim va ser un periodista francès, el passat 2 de febrer.

El FIS acapara l'atenció internacional, però no tindrem una visió completa, si no es té clar que la revolta contra el règim militar, que agafa la religió com a bandera per conquerir el poder i reconquerir la pròpia identitat després de 130 anys de colonització i 32 de poder autoritari, no es limita al FIS, sinó que abasta altres partits polítics que lluiten per una Algèria democràtica i progressista, com el Front de Forces Socialistes o la Unió per a la Cultura i la Democràcia.

De fet hi ha dos components importants dins l'oposició al règim: el moviment fonamentalista i la creixent mobilització del poble berber, que representa gairebé la meitat de la població algeriana. A finals de gener centenars de milers de berbers de la regió muntanyenca de la Kabília es manifestaven reivindicant el "reconeixement de la llengua berber, el tamazight, el respecte als drets humans i la instauració de la democràcia". L'estat algerià només reconeix com a llengua oficial l'àrab, i part de la població berber no parla àrab. Fins ara la població berber, en general, ha restat impermeabilitzada al fonamentalisme islàmic.

La situació és tan greu que l'administració Clinton ja estudia la conducta que adoptaria si es produís la pujada al poder dels fonamentalistes a Algèria i Egipte. Tant els Estats Units com França ja fa temps que "treballen" amb l'Iran khomeinista. I el govern de Teheran ha aconsellat al de París que no perdi el temps i dialoqui seriosament amb els fonamentalistes algerians.

Antoni Reig